

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 11 marca 2019 r.

Pozycja 68

POSTANOWIENIE z dnia 12 grudnia 2018 r. Sygn. akt Ts 225/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej MKS sp. z o.o. z 14 grudnia 2017 r. w sprawie zgodności:

- 1) art. 123 § 2 oraz art. 398²³ § 2 zdanie drugie ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.) z art. 10 ust. 2, art. 10 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 398²³ § 2 zdanie drugie ustawy powołanej w punkcie pierwszym z art. 176 ust. 1 w związku z art. 2, art. 176 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2 oraz z art. 176 ust. 1 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji,
- 3) art. 117³ ustawy powołanej w punkcie pierwszym z art. 45 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2, art. 10 ust. 1 oraz z art. 2 Konstytucji,
- 4) art. 118 § 5 ustawy powołanej w punkcie pierwszym z art. 32 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1, art. 31 ust. 3 zdanie ostatnie, art. 10 ust. 2, art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1 w związku z art. 2, art. 45 ust. 1 w związku z art. 190 ust. 5, art. 190 ust. 5, art. 190 ust. 5 w związku z art. 2 oraz z art. 190 ust. 5 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W sporządzonej przez radcę prawnego i wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 14 grudnia 2017 r. (data nadania) skardze konstytucyjnej MKS sp. z o.o. (dalej: skarżąca) zarzuciła niezgodność:

- 1) art. 123 § 2 oraz art. 398²³ § 2 zdanie drugie ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (ówcześnie: Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, ze zm.; dalej k.p.c.) z art. 10 ust. 2, art. 10 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

2) art. 398²³ § 2 zdanie drugie k.p.c. z art. 10 ust. 2, art. 10 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1 w związku z art. 2, art. 45 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2, art. 176 ust. 1 w związku z art. 2, art. 176 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2 oraz z art. 176 ust. 1 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji;

3) art. 117³ k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2, art. 10 ust. 1 oraz z art. 2 Konstytucji;

4) art. 118 § 5 k.p.c. z art. 32 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1, art. 31 ust. 3 zdanie ostatnie, art. 10 ust. 2, art. 45 ust. 1, art. 45 ust. 1 w związku z art. 2, art. 45 ust. 1 w związku z art. 190 ust. 5, art. 190 ust. 5, art. 190 ust. 5 w związku z art. 2 oraz z art. 190 ust. 5 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji.

Skarga konstytucyjna została złożona w związku z następującą sprawą.

Skarżąca zawarła z kontrahentem umowę przewozu, która w jej ocenie nie została prawidłowo wykonana ze względu na odebranie i dostarczenie przesyłki po terminie określonym w umowie. Po wykonaniu przez kontrahenta przewozu skarżąca pozwała kontrahenta o naprawienie szkody wyrządzonej wadliwym wykonaniem umowy. Przedmiotem powództwa była wartość szkody ponad kwotę objętą potrąceniem dokonany przez skarżącą. Sąd Rejonowy w Tychach (dalej: Sąd Rejonowy, SR), wyrokiem z 28 marca 2012 r. (sygn. akt VI GC 64/12) oddalił powództwo o naprawienie szkody.

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z 7 sierpnia 2012 r. (sygn. akt XIX Ga 379/12) oddalił apelację. Po uprawomocnieniu się tego orzeczenia, kontrahent skarżącej wytoczył powództwo o zapłatę domagając się uregulowania należności za przewóz. Skarżąca odmówiła podnosząc zarzut potrącenia kwoty stanowiącej równowartość frachtu. Równowartość ta nie stanowiła przedmiotu pierwotnego procesu pomiędzy stronami.

Wyrokiem z 3 września 2014 r. (sygn. akt VI GC 415/13) Sąd Rejonowy w Tychach zasądził na rzecz kontrahenta równowartość frachtu. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił apelację skarżącej wyrokiem z 6 października 2015 r. (sygn. akt XIX Ga 207/15).

Skarżąca – 20 czerwca 2016 r – wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Sąd Najwyższy, postanowieniem z 21 grudnia 2016 r. (sygn. akt V CNP 56/16) odrzucił skargę wskazując na brak udowodnienia faktu poniesienia szkody wskutek wydania zaskarżonego orzeczenia.

7 marca 2017 r. skarżąca wystąpiła do Sądu Rejonowego w Tychach o ustanowienie pełnomocnika celem wniesienia skargi konstytucyjnej na przepisy zastosowane w toku postępowania przed Sądem Najwyższym. Sąd Rejonowy uwzględnił wniosek skarżącej i ustanowił pełnomocnika z urzędu postanowieniem z 6 kwietnia 2017 r. (sygn. akt IX Co 179/17). Pełnomocnik ten nie sporządził jednak skargi konstytucyjnej lecz opinię o bezzasadności jej wniesienia.

29 lipca 2017 r. skarżąca wniosła o odrzucenie opinii pełnomocnika i zobowiązanie go do wniesienia skargi konstytucyjnej i – alternatywnie – o zmianę pełnomocnika celem wniesienia skargi konstytucyjnej zgodnie z jej wolą.

Referendarz Sądu Rejonowego w Tychach postanowieniem z 13 września 2017 r. oddalił wniosek strony. Na przedmiotowe postanowienie skarżąca wniosła skargę. Sąd Rejonowy postanowieniem z 20 października 2017 r. (sygn. akt IX Co 179/17) oddalił wniosek o zmianę ustanowionego pełnomocnika z urzędu.

Trybunał Konstytucyjny, zarządzeniem z 2 października 2018 r., wezwał skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez:

1) wyjaśnienie, czy wobec argumentacji zawartej w uzasadnieniu i niezamieszczenia zarzutów w *petitum* skarżąca kwestionuje zgodność art. 117³ k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji oraz art. 118 § 5 k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku art. 79 ust. 1 Konstytucji

i z art. 79 ust. 1 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz w jaki sposób art. 118 § 5 k.p.c. narusza art. 190 ust. 5 Konstytucji i art. 190 ust. 5 w związku z art. 2 Konstytucji;

2) doręczenie odpisu i czterech kopii wyroków:

a) Sądu Okręgowego w Katowicach z 7 sierpnia 2012 r. (sygn. akt XIX Ga 379/12);

b) Sądu Okręgowego w Katowicach z 6 października 2012 r. (sygn. akt XIX Ga 207/15);

3) doręczenie trzech kopii:

a) pełnomocnictwa udzielonego 17 lipca 2017 r. przez M.J. radcy prawnemu R.J.;

b) odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000288814 (dotyczącego skarżącej).

Pismem z 15 października 2018 r. pełnomocnik skarżącej odniósł się do stwierdzonych braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji, przedmiotem skargi konstytucyjnej jest ustawa lub inny akt normatywny, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekły ostatecznie o wolnościach lub prawach albo o obowiązkach skarżącego określonych w Konstytucji. Na etapie wstępnej kontroli Trybunał Konstytucyjny bada, czy skarga spełnia przesłanki, o których mowa w przywołanym przepisie Konstytucji oraz wymagania wskazane w art. 44, art. 53 i art. 77 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK), a także, czy nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK.

Trybunał podkreśla, że skarga powinna zawierać wskazanie, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącej i w jaki sposób – jej zdaniem – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p. TK). Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego rozpatrywana skarga konstytucyjna nie spełnia tego warunku.

Pomimo brzmienia *petitum* skargi, skarżąca przedstawiła w jej uzasadnieniu argumenty za niezgodnością zaskarżonych przepisów z art. 2, art. 10, art. 31 ust. 3 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji. W istocie, nie została uzasadniona niezgodność przedmiotu kontroli z art. 79 i art. 190 ust. 5 Konstytucji. Ponadto, skarżąca nie wskazała w postępowaniu skargowym naruszenia jakichkolwiek praw podmiotowych. Żaden z przywołanych przepisów ustawy zasadniczej nie może zatem spełniać roli samodzielnego wzorca kontroli w postępowaniu zainicjowanym skargą konstytucyjną (zob. postanowienia z: 23 stycznia 2002 r., sygn. Ts 105/00, OTK ZU nr 1/B/2002, poz. 60; 16 lutego 2009 r., sygn. Ts 202/06, OTK ZU nr 1/B/2009, poz. 23 i 9 października 2013 r., sygn. Ts 150/13, OTK ZU nr 6/B/2013, poz. 616; 30 kwietnia 2014 r., sygn. Ts 250/13, OTK ZU B nr 2/2015, poz. 127).

Trybunał stwierdza ponadto, że skarga konstytucyjna będąca przedmiotem rozpoznania wstępnego, zawiera liczne cytaty z wydanych w przeszłości orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. Nie może być to uznane za prawidłowe wypełnienie obowiązku wykazania związku między treścią przedmiotu skargi a naruszeniem konstytucyjnych praw podmiotowych skarżącej, zwłaszcza, że przytoczone fragmenty uzasadnień w żaden sposób nie zostały powiązane z sytuacją prawną skarżącej. Oznacza to, że skarga w tym zakresie nie spełnia warunków wymaganych przez Konstytucję i u.o.t.p. TK (postanowienie TK z 28 października 2008 r., sygn. Ts 75/08, OTK ZU nr B 2/B/2009, poz. 125).

Biorąc pod uwagę, że skarżąca nie przedstawiła sposobu naruszenia prawa do sądu oraz zasady dwuinstancyjności postępowania przez zaskarżone przepisy, Trybunał stwierdził, iż stanowi to – na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 2 ustawy z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym – samodzielną przesłankę odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty doręczenia tego postanowienia.